

jasné, zda se jednalo o zplanělé nebo pouze pěstované rostliny). Ze sousedního Německa existuje řada údajů o výskytu již od počátku 18. stol.

T: ve všech fyt. o. – **M:** pravděpodobně ve všech fyt. o. [údaje chybějí z fyt. o. 82. Javorn.]. – **O:** ve většině fyt. o. [údaje chybějí z fyt. o. 86. Slavk. les, 95. Orl. hory, 96. Král. Sněž., 98. Níz. Jes.].

Celkové rozšíření: Původní areál leží v Severní Americe na území USA a j. Kanady, druhotně se vyskytuje téměř kosmopolitně s výjimkou Arktidy, s největší frekvencí výskytu v subtropickém a mírném pásu. – Mapy: HULTÉN CP 1971:247; HULTÉN NE 1986:888; MEUSEL et al. 1992:458.

Poznámka 1: *Conyza triloba* DECNE Ann. Sci. Natur., ser. 2, 2:261, 1834 [syn.: *Erigeron trilobus* (DECNE) BOISS., *Conyza chrysocoma* (DC.) VATKE] je jednoletá, jemně chlupatá bylina s 1,5–2,5 cm dl. a 6–8 mm šir. 3–5klanými listy, s květenstvím složeným z 20–40 úborů, 2,5–4,0 mm dlouhých, s 1,0–2,5 mm dl. zákrovními listeny, žlutými trubkovitými a bílými jazykovitými květy. Tento druh se původně vyskytuje v s. stf. a v Africe (na jih až po Madagaskar) a jz. Asii (na východ po Indii a Himálaj). Náhodné zavlečení (jediný známý výskyt v Evropě) bylo zaznamenáno na Blatensku v obci Černivsko (M. DEYL 1971 PR).

Poznámka 2: *Conyza bonariensis* (L.) CRONQ. Bull. Torr. Bot. Club 70:632, 1943 (syn.: *Erigeron bonariensis* L., *E. crispus* POURR., *E. linifolius* WILLD., *Conyza ambigua* DC.) je jednoletá, šedozelená bylina s přímou lodyhou, čárkovitými, 5–8 cm dl. a 1–5 mm šir. listy, s hustými přitisklými a roztr. odstálými chlupy, s úbory 6–10 mm dl. a postranními větvemi květenství převyšujícími stonek, jazykovité květy špinavě žlutobílé. Tento druh je původní v Jižní Americe, v současnosti je hojně zdomácněným taxonem ve všech tropických a teplejších temperátních oblastech včetně Středomoří a z. Evropy. V České republice byl dvakrát nalezen zavlečený s bavlnou v areálech textilních továren v Košťálově na Semilsku (JEHLIK 1964 PRA) a ve Šluknově na Děčínsku (JEHLIK 1965 PRA).

Poznámka 3: Nelze vyloučit zavlečení *Conyza sumatrensis* (RETZ.) E. WALKER J. Jap. Bot. 46:72, 1971 (syn.: *Conyza albida* WILLD. ex SPRENGEL, *C. altissima* NAUDIN et DEBEAUX, *C. naudinii* BONNET), která je hojně zdomácněným druhem v j. a z. Evropě. Podobá se předešlému druhu, od kterého se odlišuje postranními větvemi květenství nepřevyšujícími hlavní stonek (květenství je v obrysu kosočtverečné), širšími kopinatými listy 5–20 mm šir. a jazykovitými květy špinavě růžově fialovými. Tento druh je méně náročný na klimatické podmínky a zdomácněuje i v severnějších oblastech z. Evropy (Britské souostroví, Nizozemsko, Francie), kde se *C. bonariensis* trvaleji vyskytuje pouze v intravilánech velkých měst a do okolní krajiny je pomíjivě zavlekována.

Trib. 5. *Anthemideae* CASS.

Byliny až keře, obvykle aromatické. Listy střídavé, vz. vstřícné nebo v růžicích, nejčastěji peřeně členěné. Úbory heterogamní, jednotlivé nebo v chocholičnatých či latnatých květenstvích; zákrov vícefadý, vz. dvoufadý, zákrovní listeny střechovitě uspořádané, téměř bez výjimky na vrcholu se suchomázdřitým okrajem. Okrajové květy nejčastěji jazykovité, samičí, fertilní nebo sterilní, nebo jalové, vz. okrajové květy chybějící nebo s korunou nitovitou; květy terče oboupohlavné nebo funkčně samičí, s korunou 5cípou, někdy 4(–3)cípou, většinou žlutou; pylová zrna obvykle na povrchu echináttní, s vyvinutou vnitřní vrstvou exiny. Nažky rozmanitého tvaru, někdy z okrajových květů odlišné od nažek z květů terče, oblé nebo hranaté až žebernaté, nebo zploštělé a někdy křídlaté, většinou lysé, často se sekrečními kanálky a myxogenními buňkami; chmýr nejčastěji z malého počtu suchomázdřitých šupinek nebo ve formě lemu, často zcela chybí.

156 *Conyza*

Mezirodoví kříženci

19 × 18. ×*Conyzigeron* RAUSCHERT – turáně ×*Conyzigeron* RAUSCHERT Feddes Rept. 83 (1972):656, 1973 = *Conyza* LESS. × *Erigeron* L. – Syn.: ×*Conygeron* HOLUB Folia Geobot. Phytotax. 8:156, 1973.

19/1 × 18/1. *Conyza canadensis* × *Erigeron acris* = ×*Conyzigeron huelsenii* (VATKE) RAUSCHERT Feddes Rept. 83(1972):656, 1973 – turáně zvrhlé

Syn.: *Erigeron huelsenii* VATKE Oesterr. Bot. Z. 21:346, 1871. – ×*Conygeron huelsenii* (VATKE) HOLUB Folia Geobot. Phytotax. 8:176, 1973.

Dvouleté až krátce vytrvalé byliny s intermediárními znaky. Oddenek tlustý, vertikální, 1–4 cm dl., 0,5 cm šir., někdy vícehlavý. Lodyhy rovnoměrně olistěné, 15–35 cm dl., jednoduché nebo větvené, roztr. krátce odstále brvitě. Listy čárkovitě kopinaté, 1–3 cm dl., 1,5–4,0 mm šir., na okrajích a stf. žilce brvitě. Úbory 5–6 mm dl., v počtu 15–30 uspořádané v latnatých květenstvích; zákrov a stopky úborů odstále brvitě. Jazykovité květy 2× delší než zákrov, růžově fialové, trubkovité květy kratší, o 1/2 převyšující zákrov, žluté. Semena neklíčivá.

Od 19. stol. až do současnosti je v literatuře uváděn výskyt tohoto křížence z území ČR. Část těchto údajů je prokazatelně chybná, k části neexistují herbářové doklady. Do první skupiny patří údaje z Mehlíku u Písku a od Ročova (ČELAKOVSKÝ S.-B. Königl. Böhm. Ges. Wiss., Prag, 1890:440, 1890 – záměna s *Erigeron macrophyllus*) a od Chvalčova (ZAVŘEL Čs. Bot. Listy 5/1:6, 1952 – záměna s *Erigeron podolicus*), k údajům nedoloženým herbářovými doklady patří např. lokalita Ústí nad Labem (DOSTÁL Nová Květ. ČSSR 2:998, 1989). Spolehlivý výskyt tohoto křížence je znám z okolních států (Slovensko, Německo). Přestože neexistují žádné hodnověrné doklady o výskytu tohoto křížence v ČR, nelze jeho výskyt na společných lokalitách rodičů vyloučit a je pravděpodobné, že bude v budoucnosti nalezen.